

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
זה הכלל: כל שבהנאתו בנותן טעם כו'.											◇	סד.
הכי הלכתא.	רב יהודה אמר שמואל:										◇	סו.
לא שנו אלא שנפל לתוך גריסין רותחין, אבל נפל לתוך גריסין צונגין והרתיחן, נעשה כמי שהשביח ולבסוף פגם ואסור.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:										◇	סו.
לא שנו אלא שנפל לתוך גריסין רותחין, אבל נפל לתוך גריסין צונגין והרתיחן, נעשה כמי שהשביח ולבסוף פגם ואסור.	וכן כי אתא רבין אמר ר' רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:										◇	סו.
וכך היו עושין בערבי שבתות בציפורי, וקוראין אותם שהליים.	וכן כי אתא רב דימי כו':									○		סו.
נותן טעם לפגם שאמרו, לא שיאמרו: קדירה זו חסירה מלח, יתירה מלח, חסירה תבלין, יתירה תבלין, אלא כל שאין חסירה כלום ואינה נאכלת מפני זה.	ריש לקיש:										◇	סו.
נותן טעם לפגם שאמרו, אין אומרין: קדירה זו חסירה מלח, יתירה מלח, חסירה תבלין, יתירה תבלין, אלא השתא מיהא הא פגמה.	איכא דאמרי, אמר ריש לקיש:										◇	סו.
כל שטעמו וממשו - אסור ולוקין עליו, וזהו כזית בכדי אכילת פרס, טעמו ולא ממשו - אסור ואין לוקין עליו, ואם ריבה טעם לפגם - מותר.	ר' אבהו אמר רבי יוחנן:										◇	סו.
ולימא: אם נתן טעם לפגם - מותר											⚡	סו:
הא קמשמע לן, דאע"ג דאיכא מילי אחרנייתא דפגמה בהדיה.											!	סו:
והלכתא כלישנא בתרא דריש לקיש.											■	סו:
מדברי כולם נלמד: נותן טעם לפגם - מותר.	רב כהנא:										■	סו:
בשלמא מכולהו לחיי, אלא דר"ל דאמרו קאמר, וליה לא סבירא ליה. מכלל דאיכא למ"ד נותן טעם לפגם - אסור?	א"ל אביי:										⚡	סו:
אין											!	סו:
אחד נותן טעם לפגם ואחד נותן טעם לשבח - אסור, דברי ר"מ	והתניא: [רבי מאיר]										◆	סו:
לשבח - אסור, ולפגם - מותר.	רבי שמעון:										◆	סו:
מ"ט דר"מ?											^	סו:
גמר מגיעולי עובדי כוכבים, גיעולי עובדי כוכבים לאו נותן טעם לפגם הוא? ואסר רחמנא, ה"נ לא שניא.	[רבי מאיר]										!	סו:
ואידך?											⚡	סו:
כדרב הונא בריה דרב חייא	[רבי שמעון]										!	סו:
לא אסרה תורה אלא קדירה בת יומא, דלא לפגם הוא.	דאמר רב הונא בריה דרב חייא:										■	סו:
ואידך?											⚡	סו:
קדירה בת יומא נמי אי אפשר דלא פגמה פורתא.	[רבי מאיר]										!	סו:
ור"ש מאי טעמא?											^	סו:
(דברים יד) לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך - כל הראויה לגר קרויה נבילה, שאין ראויה לגר אינה קרויה נבלה.	[רבי שמעון] דתניא:										!	סו: